

BEATS, The, grup de scriitori, artiști și muzicieni din San Francisco și New York, constituit la începutul anilor '50. Termenul a fost folosit pentru întâia oară de John Clellon Holmes în romanul său *Go* (Umblă, 1952); el avea trei semnificații: a) obosit, epuizat, înfrânt (*beaten down*) în lupta împotriva societății materialiste; b) fericit (*beatific*); c) un ritm de jazz (*beat*) pe care scriitorii voiau să-l capteze în proza și în versurile lor. Mai ales în Europa este folosit și termenul **The Beatles**. Membrii grupului împărtășeau adversitatea față de valorile cultivate de clasa de mijloc, de comercialism, de conformism și, de asemenea, entuziasmul pentru starea vizionară produsă de meditația religioasă, de experiențele sexuale, de alcool și de droguri. Ei își exprimau aversiunea într-un limbaj „hip”, combinat cu citate din textele budiste (de care erau influențați); dar sensul răzvrătirii lor îl depășea cu mult pe cel al jargonului neconvențional din scrieri și declarații: era semnul unei tragice inadecvări la formele instituționalizate ale societății. După 1957, prin analogie cu sputnikul lansat atunci, li s-a spus, pe jumătate în glumă, *beatnici*. Reprezentanții cei mai importanți: poezii Allen Ginsberg, Gary Snyder, William Everson, Lawrence Ferlinghetti, Philip Whalen, Michael Rudiger (n. 1932), romancierul Jack Kerouac, dramaturgul Jack Gelber. O notă aparte conțin scrierile prozatorului William Burroughs, de o extremă violență a limbajului, ceea ce le face să difere de ale celorlalți membri ai mișcării. Modelele lor - potrivit propriilor declarații - erau Rimbaud, Apollinaire, Breton, Blaise Cendrars, Whitman. Printre scriitorii generațiilor mai vârstnice care s-au apropiat cu simpatie de mișcarea *beat*, se cuvin amintiți